

Sygn. akt VI Ka 77/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Dziedzic

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r.

sprawy B. B.

obwinionej z art. 124 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 29 listopada 2012 r. sygn. akt IIW 1440/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionej B. B.,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 516, 60 zł w tym 96, 60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony obwinionej z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżyciela posiłkowego M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki w kwocie 50 złotych za postępowanie odwoławcze i wymierza mu opłatę w kwocie 60 złotych, zwalniając go od zapłaty kosztów sądowych związanych z udziałem obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 77/13

UZASADNIENIE

B. B. została obwiniona o to, że:

w dniu 5 lipca 2011r. pomiędzy godziną 18:30 a godz. 19.30 w mieszkaniu przy ul. (...)w J.w sposób umyślny dokonała uszkodzenia zamka w drzwiach do pokoju M. P. (2), czym spowodowała straty w wysokości 120 zł na szkodę M. P. (1), tj. o wykroczenie z **art. 124§1 kw.**

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 29 listopada 2012r. w sprawie II W 1440/11:

I. uniewinnił B. B. od popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 118§2 kpw kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa, zaś na mocy art. 29 ustawy Prawo o Adwokaturze w zw. z art. 632 pkt 2 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. D. kwotę 1080 złotych plus 23 % VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu obwinionej.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zarzucając niewłaściwą ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzącą do bezpodstawnego przyjęcia, iż obwiniona B. B. nie dopuściła się czynu polegającego na umyślnym uszkodzeniu mienia w postaci zamka w drzwiach do pokoju M. P. (2) w mieszkaniu przy ul. (...) w J..

Wskazując na powyższe, autor apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Dokonana przez Sąd I instancji ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie jest dowolna, mieści się w granicach jakie zakreśla art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. Dysponując walorem bezpośrednio na rozprawie w sprawie o wykroczenie, działając w ramach swobodnej oceny dowodów Sąd ten władny był dać wiarę jednym dowodom innym zaś odmówić wiarygodności, w szczególności uznać za wiarygodne wyjaśnienia obwinionej B. B., zeznania świadków M. H. i M. S. oraz opinie biegłych z których to dowodów wynikało że obwiniona uszkodziła zamek w drzwiach nieumyślnie, zaś jako niewiarygodne ocenił zeznania świadka M. P. (1) wskazujące na umyślny charakter jej działania. Wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. można popełnić tylko umyślnie co wynika wprost z jego treści. Z prawidłowo ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego wynika że konstrukcja drzwi wewnętrznych w których obwiniona uszkodziła zamek była delikatna, lekka, były to drzwi tzw. "harmonijkowe", sam zamek zaś dostosowany był do charakteru tych drzwi, a więc nie był zamkiem ciężkim, wytrzymałym, kilkukrotne mocne szarpnięcie osoby usiłującej niezręcznie otworzyć drzwi mogło go uszkodzić. Wynika to w szczególności z opinii biegłego A. M. i zeznań świadka – stolarza M. S.. Koreluje to z wyjaśnieniami obwinionej przemawiającym za nieumyślnością działania skoro jej celem było bynajmniej nie zniszczenie zamka lecz dostanie się do pokoju niepełnosprawnej córki w celu sprawdzenia co się z nią dzieje i porozmawiania z nią. Fakt iż obwiniona zeznając przed policjantem w początkowej fazie postępowania deklarowała chęć dobrowolnego poddania się karze (czego nie podtrzymała w postępowaniu sądowym) należy wiązać z niekwestionowaniem przez nią faktu uszkodzenia zamka, nie zaś z wypełnieniem znamion strony podmiotowej w postaci umyślności. W każdym zaś razie zarzut skarżącego i argumentacja na jego poparcie zawarta w uzasadnieniu apelacji nie są przekonujące, brak umyślności w działaniu obwinionej prawidłowo skutkowało wydaniem wyroku uniewinniającego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec obwinionej B. B.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 516,60 zł. w tym 96,60 zł. podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej obrony obwinionej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżyciela posiłkowego M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 zł. i wymierzył mu opłatę w kwocie 60 zł. zwalniając go jednocześnie zważywszy na wysokość dochodów od zapłaty kosztów związanych z udziałem obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

M.D.